

REDACTIA
 Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL
 Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor pe 1/2
 pe 10 cor; pe 1/4 de an
 pe 10 cor.; pe 1 luna 2 cor.
 Pentru Dumineca pe an
 - 4 coroane. —
 Pentru Romania si
 strainatate pe an:
 40 franci.

Manuscrisurile nu se napotolaza

ADMINISTRATIA:
 Arad, Deak Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:
 de un sir garmond: prima
 data 14 bani; a doua oara
 12 bani; a treia oara 5 b.
 de fiecare publicatiune

Atat abonamentele cat si
 insertiunile sunt a se plati
 inainte in Arad.

Scrisorile nefranate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Gimnasiul din Brad.

(S.) Modest cuib al culturii noastre nationale, gimnasiul din Brad isi pastoreste fiinta unei inimoase pleiade de barbati luminați, pătrunși de iubirea de neam și conștii de datoria lor față cu acesta.

Fruntașii români, conducătorii ai acestui comitat al Zarandului, spart regimul Tiszaist, cum puteau hărză neamului nostru o mai mândră cetate de apărare și cuib de dezvoltare, decât întemeiând aceea școală modestă, după puterile lor, al cărei rol în viața noastră națională atât de frumos se prezintă!

Vieța românească a vechiului comitat al Zarandului a fost nimicită de șovinism, dar' un stâlp puternic a rămas neamului nostru, un altar limbii și culturii românești, un focar al cărui lumină se perindează generații după generații, — umplându-și sufletul de același duh, de care întemeiatorii au fost pătrunși: gimnasiul din Brad.

Istoricul ținut al Zarandului și țeara Moșilor aici își trimit vâstarele, la isvorul de lumină, pentru luminarea minții, și cultivarea sufletului.

Un frumos număr de frunțași de al neamului nostru a trecut prin această școală, și din ce în ce se mărește numărul acelor care cu drag își aduc aminte de băncile gimnasiului din Brad.

Din pleiada celor ce au pus baza acestui Institut de cultură, puținii ce vor mai fi în viață, precum și tot sufletul românesc de bine, cu multumire va privi la tinera generație ășită din această școală, care și-a înțeles istoria, în vremurile grele prin cari trecem.

„Legământul“ tinerimei, formarea unei reuniuni pentru ajutarea elevilor săraci cari cercetează gimnasiul din Brad, e tot ce puté fi mai frumos, mai nobil și mai binevenit. Sprigin material le trebuiește copiilor deștepți și săraci al neamului nostru, ca apoi școala, instrucțiunea și educațiunea încredințate mânilor destoinice ale profesorilor, gimnasiul din Brad să ne dea generații sănătoase la trup și la minte, pentru mărirea și întărirea neamului nostru românesc.

Cu atât mai mult este de merit inițiativa tinerimei, compuse din profesori, preoți, învățători, etc. cu cât în actual membrilor ei vedem validându-se spiritul de jertfă: a da din puținul tău, pentru un mare scop, și o țintă ideală.

Cuvintele de laudă sunt de prisos; cu atât mai mult, cu cât conștiința istoriei și demnității naționale ni-se prezintă aci ca elemente caracteristice conștințite de sentimentul propriu al celor „legătuiți“, — spre mândria școlii ce astfel i-a crescut!

Este cu atât mai momentuoasă această strângere și încălzire în jurul școlii din Brad, cu cât statul se pregătește a o găti, prin...

concurrentă, plănuiind să ridice și el un gimnasiu la Abrud, ba chiar și la Baia-de-Criș.

„Ori cât timp Români vom fi, nu ne temem c'om perili“

Tinerimea zarăndeiană e la postul său.

Simpatii ruso maghiare. Compatrioții nostri maghiari, loiali supuși ai Dinastiei și „stâlpi ai monarhiei“, se simt flatați de complimentele rusești, ce li se fac, pentru că se prezintă ca un element care nu se simte bine în legăturile Triplei-alianțe.

Cu o satisfacție de naiv *Magyarország* relatează din zăarul *Rossia* următoarele:

„Și dacă admitem că Tripla alianță este un bine pentru Austria, de aci nu urmează că este un bine și pentru Ungaria. Austria, care servește planurile Germaniei, se poate mângâia cu faptul că salvează „germanismul“ (Față cu cine? R.). Pe când Ungaria din întreaga istoria să nu poate scoate decât rău în contra germanismului, care este așa scum Austriei. Ungaria în serviciul germanismului! Aceasta e culmea necuminteniei“...

Culmea cuminteniei maghiare, pentru Ruși, natural, ar fi să intre la stăpân în slujbă moscovită! Și compatrioții nostri nu simt ce prăpastie ascunsă în... viziunea unui verde plaiu le pune în vedere colosul dela Nord?

Ca și cotoiul călugărit din poveste, *Rossia* spune ademenitoare vorbe:

„Not, Rușii, ca buni vecini ai Ungariei, nu putem decât să ne bucurăm când acolo se ridică idei sănătoase. Greșala pe care noi am să ărsito-o odată, de mult din întâmplare, este a trecutului. Noi dorim ca Ungaria „partea subordonată“, să nu fie nevoită să suporte fără voie rolul de roabă silită „Triplei alianțe“...“

Și aceste vorbe — faptul că Rusia știe să complimenteze pe cei slăbănogi, când este aceasta în interesul ei, compatrioții nostri îngânfași o iau de bani buni?

„Was bin ich, und was kann ich noch werden!“

Ar fi ridicol, dacă n'ar fi trist.

Alianță turco-română. „Apăr. Naț.“ scrie: „Din sorgințe vechinice de încredere, aflăm că, după indicațiunile și stăruințele contelui Buelow, cancelarul Germaniei, între statul român și cel turcesc s'a încheiat de curând un tractat ofensiv și defensiv, față de ort-cine ar căuta să tulbure liniștea în Peninsula Balcanică, sau să atace pe vre-unul din statele cari au încheiat tractatul de care vorbim. Această știre a produs o adâncă impresie în cercurile diplomatice. Ca o consecință a acestui tratat, după stăruințele Rușii, s'a încheiat și tractatul între Serbia și Bulgaria“...

„Unitatea“ statului ungar.

„Unitatea“ statului ungar și caracterul național-maghiar al acestui stat poliglot, — eată ceea-ce mai ales preocupă pe „patrioții“ de toate nuanțele. Cine jură pe acest crederu politic al lor, le este prieten. Cine le amintește că se găsesc șapte milioane față de nouă milioane nemaghari, și prin urmare unitatea și caracterul național maghiar este o chimera, dușmănit este de ei.

Un memento a fost, în privința aceasta sedința dela 21 c. a Dietei crome despre care eată ce scrie „Budapesti Hir-lap“ (dela 23 c.)

„Alaltăeri în Dieta provincială din Agram cu ocazia discuției asupra legii mărcilor de scutire s'a petrecut o discuție de drept public foarte interesantă. În cele cinci articole ale legii se amintește în mai multe locuri

și de statul maghiar, ceea-ce unul deputat, cu numele *Zsilovits* nici decât nu i-a plăcut și a propus o modificare în sens ca din punct de vedere al dreptului politic croat să se folosească mai corect *Terile coroanei Stului Ștefan*. Dr. *Mazura* nu a primit propunerea, deoarece ce expresia aceasta este numai politică ear' nu cuprinde și noțiunea teritorială. E mai practic a se zice regatele maghiar, croat și slavon ori comunitatea de stat croat maghiar... Majoritatea, considerând că Ungaria este numai un regat ear' nu stat, a primit expresia: „*Terile coroanei Stului Ștefan*“. Va să zică în ședința dela 21 c. a Dietei crome statul maghiar a fost ăters și Ungaria s'a proclamat simplu regat ori una din țările Coroanei Stului Ștefan, cum e de pildă — Slavonia. De altminteri Ungaria a fost de mult ștearsă din tit al unei întreprinderi literare. Opu! Monarhia austro-ungară în chipuri și scris, părțile privitoare la patria noastră li-a adus sub titlul: *Ungaria*, volumul I. II. etc. Voiumul care tratează însă despre Croația a avut titlul: *Volumul VIII al Terilor coroanei Stului Ștefan*. Naște acum întrebarea: există oare un stat maghiar pe care a-l recunoaște cel dela Agram sunt întocmai așa de aatori, ca cel dela Viena, ori există numai un simplu regat maghiar, una din țările cu autonomie proprie ale Coroanei Stului Ștefan? Chestia aceasta, într'adevăr, n'ar strica să fie odată definitiv rezolvată“.

Am dori și noi. S'ar învedera atunci că „ideia“ pretulident stă pe base foarte șubrede.

O paralelă.

II.

Fruntașii poporului maghiar au luat în timpul negoțierilor de la 1868 atât față cu Coroana, cât și față cu ceilalți ai lor angagiamentul de a asigura prin legi și prin o conștiințioasă practică constituțională libertatea de dezvoltare națională a tuturor popoarelor ce constituiesc regatul ungar. În virtutea acestui angagiament s'a creat legea pentru naționalități, care nu este o lege ordinară, ci un pact constituțional, temelia viețuirii împreună a popoarelor din țările coroanei ungare.

E învederat, că prin încheierea acestui pact atât Coroana, cât și Maghiarii, precum și celelalte popoare din regatul ungar au adus jertfe și au primit îndatoriri și că pactnica conviețuire e cu puțință numai câtă vreme fie-care din părțile pactante își împlinește datorile. Cele mai mari îndatoriri le-a primit poporul maghiar, care a luat sarcina de a conduce afacerile comune ale statului ungar astfel reconstituit, o sarcină, care cere multă pricepere, multă muncă și multă stăpânire de sine.

Nobilul maghiar însă e om ușuratic, căruia îi place să facă gură și să poruncească, să trăiască n'belșug și să cheltuiască nebunește, dar nu și să muncească. Clasa conducătoare a Maghiarilor înțelegea dar lucrurile așa, că ea va porunci, ear ceilalți vor servi munca cea grea, își va lua lefuri mari și-și va face treburile, ear ceilalți vor trăi de azi pe mâne făcând treburile ei.

Chiar la formularea legii maghiarii au fost dar de rea credință. Ei s'au învoit, ce-i drept, ca să

li-se asigureze celorlalți concetățeni ai lor dreptul de a-și chivernisi ei înșiși afacerile culturale și de a se folosi fiecare de limba sa în administrațiune și la instanțele judecătorești. Trebuiau să se învoiască, fiind că aceasta era o condițiune sine qua non a pactului.

În fața acestui drept stetea datoria ori-și-cărui funcționar administrativ și a ori-și-cărui judecător de a ști limba, de care administratul ori justițiabilul se folosește. Urma deci ca „*nemes emberul*“ ori să renunțe la mulțumirea de a-l administra ori de a-l judeca și pe Români, ori să-și deie osteneala de a învăța pe lângă limba sa și pe cea română. Adevăratul nobil maghiar nu știe însă nici să renunțe, nici să ostenească. Spre a-l scuti dar' pe el, legea a fost lăsată fără de sancțiune și nicăiri nu ni-se pune, ce are să se întâmple, dacă au criticiile publice nu vor respecta legea și guvernul nu le va silii s'o respecteze.

Ni-a rămas lar' e mai sancțiunea constituțională, în virtutea căreia parlamentul trage în judecată pe guvernul, care nu respectează legile ori nu impune respectarea lor ori îi siliește printr'un vot de neîncredere să se retragă.

Ca să ne lipsească și de sancțiunea aceasta, Maghiarii au creat o lege electorală și au introdus proceduri electorale, în urma cărora am fost nevoiți să renunțăm la dreptul nostru de a ne trimite reprezentanți în parlament.

De aici înainte Maghiarii au ajuns în largul lor, și parlamentul ungar nu nu mai n'a stăruit sa fie respectată legea creată de el însuși și sancționată de regele constituțional al Ungariei, dar' a și aprobat prin aplause vii procederea guvernului, care călea legea.

Lucrul acesta e pe cât se poate de comod, dar e în același timp învederat, că atunci, când guvernul ungar nu respectează pactul fundamental și nici parlamentul, nici Coroana nu intervine spre a impune respectarea lui, legăturile legiste sunt rupte și Români s'ar putea simți și ei atât în conștiințele lor, cât și în fața lumii și înaintea lui Dumnezeu deslegați.

Aceasta e pozițiunea, în care au fost împinși Români din regatul ungar. Ei se supun autorităților ungare, își plătesc impozitele, își dau contingentul pentru armată și respectează legile Ungariei, pentru-că sunt oameni chibzuiți, care țin să nu-și mistuie puterile în opintiri de-ocean-dată zadarnice: dar li-se impune datoria de a fi trezi și a-și apăra interesele cum vor puté după timpuri și după împrejurări.

Aceasta e aceea-ce îi face pe Maghiarii să se neliniștească când își aduc aminte de munda le mit de Ardeleni, pe care i-au și it să-și părăsească țara, să se de partă de munda și de prietenii lor din copilărie și să caute o nouă patrie pentru copiii lor. Aceasta e un lucru, care nu se uită! Domnul *Benedict Jancsó* și cel de o potrivă cu dînsul știu foarte bine, că

e. I românii acasă sunt agitați de viile nemulțumiri, că fiecare dintre noi are între acești nemulțumiți cel puțin câțiva prieteni și că noi toți împreună suntem o putere, care la vreme de grea cumpană poate să aibă înțiruire hotărâtoare asupra desfășurării evenimentelor.

Deși dar noi nu facem nimic ce-ar putea să-i neliniștească pe maghiari, ei, din contra, fiind seamă de interesele noii noastre patrii, stăruim ca frații noștri să rabde și să aștepte, susținătorii ideii de stat național maghiar se neliniștesc gândindu-se la ceea-ce ar face ei, dacă ar fi în locul nostru.

Au trecut trei-zece de ani de zile de când s-a fac cele mai desnădăjduite opintiri, ca să imprime statului ungar poliglota caracterul național maghiar. N'a mai rămas nici un mijloc, de care nu s'au folosit spre a-l opri pe Românii în dezvoltarea lor firească, spre a-l face să renunțe la naționalitatea lor. Conștiința superiorității de rasă e însă o putere nelinfrantă, și azi Românii din regatul ungar sunt mai stăruitori decum erau acum trei-zece de ani. În ciuda tuturor greutăților, cu care au avut să se lupte, ei au mers înainte, au crescut și s'au întărit și sunt mai verțos pătrunși de simțământul, că e mai mult să fi Român de cât să fi maghiar și că al Românilor e viitorul. E orb cel ce n'o vede aceasta și lipsit de judecată cel ce poate să creadă, că Românii aceștia vor renunța vre-odată la dreptul lor de a se folosi de limba lor în viața comună a țării lor.

Orbi și lipsiți de judecată nu sunt oamenii de stat ai maghiarilor. Trebuie neapărat să fi înțeles și ei, că raționarea de stat cere, ca acest element rezistent și indestructibil să fi angajat în viața comună a statului ungar, pentru că nu se mai simț înșin în fiecare zi, contra lui. Sunt multe semnele, că încă de mult au înțeles și aceasta oamenii de stat ai maghiarilor.

Ei vor și voiind binele, dar nu sunt, precum se vede, în stare să-l facă.

Ioan Slavici.

Din România.

Academia Română a ținut Vineri după amiază ședință publică.

Academia a fost prezidată de d. V. A. Urechia asistat de d. D. Sturdza.

A vorbit dl Gr. Tocilescu despre Castelele romane de „Salzburg”. Această conferință a fost foarte interesantă din punct de vedere științific.

Toți membrii Academiei au aplaudat mult această conferință și l'au felicitat pe dl Gr. Tocilescu.

LA BRASILIA!

Ziarele maghiare aduc știrea alarmantă că de câteva săptămâni o mare mișcare s'a produs printre Rutenii din Nordul Ungariei. Losinca este: la Brasilia! In fie-care sat rutean din Maramureș țeranii își vind tot ce au, unii lasă acolo chiar ce au, căci casa și pământul nu aduce atâta venit din cât să trăiască, și pleacă în Brasilia. Autoritățile nu sunt în stare să impiedice această emigrare.

Bar causa sunt—Ovrei.

Eată, într'adevăr, ce scrie „Buda-pesti Hirlop” (dela 23 c.)

„Rani are destule poporul acesta, numai să ne deschidem ochii. Dar vorbind despre aceasta, nu se poate ignora nici chestia ovreiască în părțile muntoase ale țării. Să trăiască, nu-i vorba, are drept și Ovreiul. Dar cum se poate explica faptul, că Ovreiul galician, care a venit în țeară înainte de zece ani, acum, după zece ani, este speculant bogat, care dă țeranului pe eredit d'ale mâncării, rachiu, parale cu imprumut, ca atunci când Rutenii pleacă în America, să le cumpere casa și pământul pe preț de nimic.

„Sufletul rău al Ovreiului ori prostia țeranului este cauza? Rămâne chestie deschisă”.

Trebuie, prin urmare, ca să li-se întempe Ungurilor câte una lată: să rămână țeara fără cetățeni, ca să li-se deschidă ochii și să vadă ce primejdie este pentru ei—Ovreiul spurcat din Galizia.

Serisoare dela Sibiu

23 Dec.

În personalul celor două ziare române d'acel se operează o schimbare care se comentează foarte viu. D. Păcășianu, care a condus „Tribuna” după plecarea odiosului Daian părăsește adevă și el redacția „autorizată” și intră cu începere dela 1 Ian. ca prim-redactor la „Telegraful Român”. Incontestabil, pentru „Tribuna” aceasta este o pierdere. Ear ziarul bisericesc câștigă un publicist inteligent, bărbat care cunoaște bine relațiunile atât d'acel cât și din România și nu va putea să cadă în greșeli a la Dedu, care decapitase și frunțași d'acel și frunțași de dincolo și prin activitatea nefastă a compromis cu deservire pe stăpânii săi.

Se știe că până acum „Telegraful” era redactat de d-nii M. Voilean, N. Ivan și dr. E. Cristea, care se bucuraseră de încreșterea decedatului mitropolit și a d-lui Cosma. N'a transpirat încă în public pentru care anume considerațiunile susnumiții domni au fost absolvați dela conducerea ziarului mitropolit.

Ori ceruți și-au dășit absoluția?

În privința goanei selbatice pornite de „trocarii” împotriva merituosului director V. Onișiu pe acel se vorbește că în consistor și dl Cosma și oamenii săi au aprobat hotărârea mitropolitului Meșianu de a-lăsa jertfă „trocarilor”. Oamenii fosului mitropolit, indeosebi dl Cosma, sunt adică supărați pe dl Onișiu pentru-că la serbările jubileului de 50 ani ale liceului din Brașov nimenea n'a făcut pomenire de Miron... Ear cel care mai ales a strigat contra d-lui Onișiu, este Saftu, închinător lui Bachus și destituit în România de dl Tache Ionescu, pentru că în calitate de director gimnasial administrase încorect banii. Bine ar fi să mai reproducem actele privitoare la purtarea acestui scârbos „trocar”.

Spicouri din presa maghiară.

Seamatorii

Seamatorul politic Desiderissmus Bánffy, își îndoașă cititorii cu minciuni, pentru a înfunda pe Széll.

„Magyar Szó” spune: Politica de naționalități alui Széll, ce e drept într'un incognito circumspect, îmbrăcată într'un întreg garderob de minciuni, cucerește din zi în zi teren în viața noastră publică...”

Adevă că diferență este, la urma urmelor între politica de naționalități alui Széll și alui Bánffy?

Că nu dă cu băta!

Și Bánffy un astfel de „patriotism” îl înțelege tot așa de puțin precum poate Széll între soviniști să nu escamoteze principiile de „lege, drept și dreptate”.

Seamatori, seamatori!

ȘOAPTE

Lângă cămin.

(Impresiile de toamnă după T. Bl.)

IV.

O Corabie încercată înoată pe râul sus. Corăbierul, cu pipa'n gură, stă rămas de cârmă. Femea lui gade pe coperta corăbiei și împletește eiorapi; doi copii se joacă la picioarele ei. Din coșul îngust și negru se ridică în sus spre cer fumul albăstrui, în cercuri ușoare și delicate. Numai copii povestesc unul cu altul — și cârma scrijele când în când—incolo, e liniște pe râu. De la prafafa apei e plină de foi îngălbinite și spumă turbure, care scipește în lumina soarelui, în colo plutește câte o hârtie de gazeta primăvara ceata de frunze îngălbinite. —Și eu pășesc prin fărâm, prin agomiul frunzelor de castan, prin drumul singuratec și părăsit, purtând și melancolia toamnei în inimă...

Dar, ah! Am visat! Și măru! mea se înțelege: s'a făcut scrum...

Cielamen.

Răsboiul buro-englez

Eată telegramele ce au sosit spre evenimentele zilelor din urmă.

Hamburg, 24 Dec. La Londra s'au primit din Capstadt știri foarte grave. Buri au ocupat orașul Kolesberg unde s'au făcut stăpâni nu numai magaziiile cu munițiuni, dar și pe calea ferată ce duce dela Port Elisabeth Bloemfontaine și Pretoria și de unde amenință De Aarul, unde sunt magazinele centrale ale Englezilor. De Aar este în același timp cheia liniei ferate Capstadt - Kimberley.

Tâind Buri aceste magazine legătura cu oastea engleză, ar produce o primejdie grozavă pentru Englezii.

Lângă Filipstown Buri au prins niște trupe engleze.

Capstadt, 24 Dec. Aici situația s'ocotită ca foarte gravă. Revoltele tre Olandezi se întinde cu o înțiruire uimitoare. Buri pretutindenți sunt miși cu bucurie.

Din jurnalul unui călător siberian.

(Continuare.)

— Asta nu-i treabă bună, mai ales pentru D-voastre.

— Da, dar dl Proskurov face de asta: el procedează după toată regula. Poliția rurală însă totdeauna e în goana cailor pe urmele lui — negreșit de mare zel. Ea vrea totdeauna să ajungă la locul crimei înainte de a-l — negreșit tot din zelul serviciului. Dar asta nu-i isbutește. Proskurov e adevăratul Leococ. Odată poliștii au isbit într'adevăr: și-i ascundă dinaintea nasului un colțior... Bietul om era așa de năcăjit, în căt, într'un raport oficial a mers cu vitarea de sine până-colo în căt a scris: „Mulțumită silințelor poliștii s'ar fi putut lua toate măsurile pentru a se șterge toate urmele în afacerea asta!”

— Tocmai ce spuneam și eu; un pierdere vară! Amândoi sunteți tot o poamă!

— Ba nu-i pierdere-vară — răspune Vasile Ivanovic. — Dar că s'a păcălit odată, de asta se poate întâmpla și celui mai bun. A recunoscut-o chiar el. A fost muștrat aspru și a fost silit să scape printr'o minciună — a trebuit să spue că a fost o gre-

șală la scris. „Pentru viitor să nu se mai întempe asemenea greșeli la scris — i-s'a zis — altfel va fi scos din slujbă pentru cauză de sănătate”. Caraghios tip!

— Dar ce aveți D-voastre cu toate astea?

Vasile Ivanovic făc o mutră pe jumătate comică, pe jumătate serioasă.

— Vedeți — eu îl susțin. Noi am înțeghat aici un complot întreg, întrebați numai pe Matrena Ivanovna. El stîrpește, el nimicește și eu îl țin totdeauna ca pregătiți. Așa de pildă azi: colo pe șosea s'a întâmplat unde-va un omor și raportul lui a alergat cu vestea la dînsul. Prin urmare trebuie să resară în curând și stîrpitul; de aceea eu țin caș gata și am rugat și pe prietenii mei dela celelalte stații ca să facă tot așa. Așa poate cine-va și în slujba modestă de șef de stație să facă omenirei serviciu nu neînsemnate, da, da...

Către sfîrșitul discursului său, prietenul nu-și mai pută păstra tronul serios, ci rîse cu hohote.

— Ia stați — îl misei cu — rîdeți mereu, dar spuneți-mi serios: credeți într'adevăr în misiunea asta de stîrpire, ori stați și observați de departe?

Vasile Ivanovic își fumă țigara apăsă și tăcū.

— Inchipuiți-vă — mise el oare cum serios — eu însuși nu mi-am pus până acum întrebarea asta. Așteptați să mă mai gândesc... Ba nu! ce fel de misiune e asta drept vorbind! Negreșit îl pune pe foc pe toți! Și un tip este și el — un tip foarte interesant. Iacă ascultă de pildă astă: Eu singur nu cred în isbinda acestei afaceri, căte odată stîrpitul acesta mi-se pare chiar caraghios — și totuși îl ajut, ba, dacă vrei, dragă nevastă, o mărturisesc — din pricina asta îmi atrag supărarea superiorilor mei; și pentru ce asta? Dar par-că eu sunt singurul? Peste tot locul își are el prietenii „tovarăși de credință”. Și puterea lui șace tocmai în asta. Ciudad este însă, că nimeni nu crede în reușita lui. Iacă ascultați: Matrena Ivanovna zicea adineori, că adevărații oameni sus puși arată altfel. Asta e și părerea generală în societate. Inse pe când el aleargă pe calea ce și-a croit și-și „ține sus steagul.” — cum se scrie despre dînsul prin ziare — fie care om, care are o schitate de simțire, sau nu e singur părtaş, caută să-l înlăture câte o pietricică din cale, să-l ușureze drumul. Drept e că asta nu a ajutat dar...

— Adevă de ce nu? Față cu simpa-

tia populației care însă-și e partea mea?

— Tocmai asta e. Ce-ți folosește patia, când nu e credința în isbindă? Trebuie un slujbaş isteț ca un șarpe să știe să umble pe căi piezișe, să-și puterea acolo unde trebuie, să nu ocolească nici mituirea — altfel, ce fel de slujbă siberian ar mai fi? Poate că atunci și dința în isbindă ar prinde rădăcină. Inse... Atunci totul s'ar părea o urmărire... Iacă vă șșă e scumpa noastră patrie... Dar șșăkm asta și ne bem mai bine ceaiul!

Vasile Ivanovic intrerupse vorbirea se dădu mai încolo cu scaunul.

— Nevestic'o, toamnă ceaiul — cu blăndețe femeef. — Dar n'ar fi bine să ne mai întărim înțaiu cu un — se îndreptă el către mine.

Vasile Ivanovic era unul din tipurile interesante care se întâlnesc numai în Siberia; cel puțin numai în Siberia se găsi un filosof de felul lui, închis departe de lume, în slujba unui stație postală. Dacă Vasile Ivanovic fost cel puțin un „surghiunit”, ar puțin de mirat. Pe aici nu sunt

Noutăți

Arad, 25 Decembrie n. 1900.

Ideia „salvată”! Ziarele maghiare pu-
stirea că din seminarul evanghelic din
Arad 7 tineri au fost dați afară, făcân-
du-le vinovați de un păcat mare: pur-
tarea unei scrisori „antipatriotice”!

Desigur, tinerii dați afară sunt Slovacii
și unii din ei au fost dați afară și pe
cărți în limba slovacă.
Vorba e că „ideia” e salvată!

Alegătorii Aradului sunt în număr de
100. Cel mai mulți, 2438, sunt în oraș,
în suburbiile locuite de Români, restul

Alegere. Incetând din viață Perczel
deputat al Aradului, aici se va face
alegere o nouă alegere. Guvernamentalii vor
alege pe publicistul Lipsey Adam ear
clericalii vor pune și ei un can-

și când te gândești că în întreg cer-
bura sunt vre-o 50 Unguri!

Kriványofili. Ziarul local al kossuth-
er în numărul său de crăciun face o
amădă nuvelistică hoțului Krivány! Ae-
lele ditirambice sentimentale se revarsă
pe două coloane: Că hoțul, „săracul”,
acum la o masă de brad... etc., — și
de fel de sentimente delicate și duioase
sgurgui inima lui...
Nu este acesta un sandal?

Scăparea în balamuc! Se știe că Pul-
cel ca e cheltuit un milion cu ac-
ce prin Italia, a scăpat de temniță făcân-
du-se n-bun.

Ziarele maghiare aduc acum știrea că
Béla, fostul comisar al secției ma-
gare la expoziția pariziană, de mai multe
timpuri se află într-o casă de sănătate
(Buda), suferind de ideea fixă că face so-
cotele expoziției.

Fapt e, scrie „Arad és Vidéke”, că din-
ca cheltuit cu 500 000 coroane mai mult
era proiectat, ear socoteala n'a dat

Probabil că nici nu va da, căci cum
face socotele un om ajuns la balamuc?
Pe când vom pute înregistra că știrea
— America?

Fetița jertfa flacărilor. Eri dimineață
pe ziua crăciunului catolic, pe când în-
tr-unul din casele din Arad împreună cu
sa lipseau din odaie, fetița lor de 4
Maria, rămasă singură, a început să se
ce cu chibriturile ce a găsit pe masa
mănușă mereu la chibrituri, i-a căzut fo-
pe hâiniță, și de-odată îmbrăcăminte
a luat flacări. Pe când părinții alarmați
fetele copilei au sosit, mica ființă era

cent, carl, căzuți din situația lor înaltă
mai înainte, sunt aruncați încoace prin
foarte depărtate, se ridică aici ear
treaptă în treaptă și introduce în sferele
stare de dinșii, alte obiceiuri, altă
stare. Vasile Ivanovici, din pricina liberetii
cugetării și a liberalismului său se co-
treaptă cu treaptă — încet dar sigur

privea această stare cu liniștea unui fi-
of. Din pricina unor înțeluri pedagogice
cunoscute — cari ies la iveală destul de
și în țara aceasta a sârghiuniților — el

înșușise apucăturile și gustul unui om
ligent și acestea-l remăseseră credin-
ese toată viața, așa că pentru dînele,
renunța la câte unele comodități exte-
re.

După: Vladimir Korolenko.

(Va urma).

cu întreg trupul părjolit. După opinia me-
dicilor cu greu va pute scăpa cu viața de
ranele ce i-au cauzat arsurile.

Dar de crăciun împărătesc. Un adju-
tant al Sultanului a fost trimis la Berlin,
pentru a preda împăratului Wilhelm un dar
de crăciun, din partea Sultanului. Darul se
compune din două săbiți mari, de cavalerie,
două spade și două bice de călărire, orien-
tale. Săbiile și spadele sunt de aur masiv,
gravate cu o dedicație și briliante și alte
pietri prețioase; tot așa și bicele de călă-
rie Obiectele acestea de dar sunt, de alt-
fel, antice, dar lucrate în Sтамbul.

Conferență. D. Emil Racoviță și a de-
svoltat la Ateneu, în fața unei săli literal-
mente plină, conferința sa despre *Lupta
pentru trai în ghețurile antarctice*.

Într-un limbaj clar, plin de colorit
și de imagini frumoase, conferențiarul a
vorbit despre flora și fauna din regiunile
înghețate antarctice, de lupta pentru trai
în acel mediu de desolare, precum și de
condițiile în care omul poate trăi în acele
regiuni, ilustrându-și interesanta sa expu-
nere cu fapte din călătoria sa la Polul Sud
cu expediția științifică belgiană.

Conferința a fost însoțită și de pro-
iecțiuni, cari au mărit importanța și farme-
cul expunerii.

Conferențiarul a fost dese ori aplau-
dat, ear la sfârșit, publicul i-a făcut o ma-
nifestație caldă și simpatie.

În Camera României s'a format o mare
oposiție, în urma deslăvirii radicalilor de
conservatori. Astfel în ședința dela 21 Dec.,
fiind la ordinea zilei un proiect de lege pri-
vitor la Curtea de Casație (Curie) prezentat
de dl. Măiorescu, proiectul a intrunit numai
56 voturi ear 43 deputați au votat contra.

Kubelik. „Apărarea Națională” scrie:
„Dintr'un sentiment de simpatie pentru țara
noastră, Kubelik a oferit în mod grațios
concertul al doilea Societății de cultură
Macedo-Română. Acest concert anunțat pen-
tru Sâmbătă 9 Decembrie, va avea loc Luni
11 Decembrie. Produsul acestui concert va
servi la mărirea fondului necesar construirii
unui local de școală macedo-român și pen-
tru cancelaria acestei societăți”.

Noul asasinat politic bulgar.
Cu venirea noului guvern bulgăresc
la cârma principatului de peste Du-
năre, presa românească a fost una-
nimă a recunoaște că noul guvern
bulgăresc, departe de-a întreprinde
ceva în contra bandiților ce alcătuiesc
comitetul revoluționar macedo-adria-
nopolitan, din contră, sub noul regim
bandiții vor fi și mai la largul lor;
ei vor continua să dicteze în Bulgaria
și să decreteze asasinarea celor ce le
stau în drum

Din nenorocire, prevederile presei
au început să se adevărească cu pri-
sosiță.

Pe lângă faptul că, imediat ce
s'a constituit la Sofia noul guvern,
asasinii lui Stambuloff au și venit să
se plimbe prin Sofia, liberi și nesu-
părați de nimeni, sub înalta ocrotire
a bandei lui Sarafoff; pe lângă acest
fapt, comitetul revoluționar din Sofia,
simțindu-se la largul său, continuă,
cu aceiași îndrăzneală patrioticele sale
isprăvi, ordonând omorarea doctorului
Sakelarios din Salonic, un patriot grec,
care lupta, ca și Mihăileanu, în contra
planurilor lui Sarafoff.

În Camera grecească un depu-
tat a interpellat guvernul în chesti-
unea omorului doctorului Sakelarios
de către bulgari și Camera în unani-
mitate a cerut guvernului să inter-
vină, luând măsuri necesare în contra
banditismului bulgăresc Guvernul grec
a intervenit la Poartă, suverana Bul-
găriei, în sensul ca guvernul turcesc
să ia măsuri în contra bulgarilor. El vorba
și de organizarea unui mare meeting
la Atena de protestare în contra bul-
garilor.

Un pungaș care își sfidează... colegii
de mai înainte Din Pojon se acunță că
solgăbirăul Kiss Vilmos a fost suspenda-

din oficiul său, acuzat fiind de primire de
mită. Comunicându-i-se rezultatul anchetei
în loc de a se pregăti pentru apărare, a
publicat o broșură litografiată, în care în-
jură pe acuzatorii săi. Le zice bandiți, uci-
gași, etc., ear conducătorului anchetei îi
zice mincinos. Nu se apără de loc, ci pre-
tinde pur și simplu să fie restituit în func-
țiunea sa, pentru-că nici alții nu sunt mai
buni decât dînsul. În cercul funcționarilor
comitatensii e mare agitație; mulți în par-
tea lui Kiss—spun zărele „patriotice”—și
sustin că prea aspru a fost regulamentul
Fericită țară, cu așa funcționarism.

Țarul s'a vindecat. Din Peter-
sburg se telegrafează că alături țarul a
ieșit deja din casă și s'a plimbat pu-
țin prin parcul castelului său din Li-
vadia.

Necrolog. Subscriși cu inima plină de
durere aduc la cunoștința tuturor rudeniilor,
prietenilor și cunoșcutilor moartea preaiu-
bitei lor soție și mamă, *Iosefa Ciura n.
Popoviciu*, adormită în Domnul, în 20 De-
cembrie, la ora 1 din noaptea, după împăr-
tășirea cu St. Taine, în al 56-lea an al
vieții și al 31-lea al fericitei sale căsătorii.

Osemintele-i pământești se vor depune
spre vecinica odihnă Sâmbătă în 22 De-
cembrie 1900, la orele 2 d. a. în cimitirul
bisericii greco-catolice din Abrud. Ușoară
fie-i țărâna și vecinica amintirea.

Alexandra Ciura, soț; Eugenia m. Simu.
Alexandru, Basil, Nicolae, fi; Ioan Simu,
gizere.

Kruger. W. T. Stead, cunoscutul jurn-
alist englez și director al revistei „Review
of Reviews” a avut Sâmbăta trecută cu
președintele Kruger un interview care a
durat cam 20 de minute. Se zice că pre-
ședintele Kruger s'a arătat foarte rezervat
și n'a dat să se înțeleagă nimic relativ la
planurile lui viitoare. El a spus numai că
soarta stă în mâinile combatanților și în
puterea lui Dumnezeu. „Nouwe Rother-
dammer” publică un interview al unui re-
dactor al său cu d. Stead. În acel interview
se zice că editorul lui „Review of Reviews”
a sfătuit pe Kruger să urmeze înainte cu
rezistența sa și să nu cedeze. Stead a stă-
ruit de președinte să viziteze toate capita-
lele Europei și acolo unde guvernele nu'l
simpatisează să caute a atrage poporul pe
partea sa.

Generalul bur De Wett. Un ofițer en-
glez scrie la Londra următoarele: „Avân-
garda noastră a fost prinsă la Lindley. Trei
din soldați fuseră duși înaintea generalului
De-Wett, care după ce-i privi de sus până
jos, le zise: „Vă dau drumul, cu o singură
condiție însă, anume: să-mi fâgăduiești pe
cuvântul de onoare că veți duce o scrisoare
generalului vostru Rundle.” Prisonerul, se în-
țelege, fâgăduiră cu mare bucurie. După-ce
Buriil trădase bine, cu mâncare și beu-
tură, ei au și plecat și dând de generalul
lor, i-au înmănat epistola în care era scris:
„Mult prețuite Domn! Te rog frumos, pri-
meste pe această trei băieți. Ce să-i țin la
mine? Dar în fie-care zi i-aș pute prinde.
Salutări De-Wett.”

Călugăriță budhistă. În lumea cre-
ștină, precum și între adoratorii lui Budha
face mare senzație faptul că contesa Cane-
varo, soția consulului portugez din Hawai,
și-a părăsit legea, bărbatul și copilul de 13
ani, și a trecut la religia budhistă, sub numele
de sora Sanganita și a plecat în misiune reli-
gioasă pe litoralul apusean al Americii.

„Cununii eterne”. În loc de cunună pe
sierul decedatului și mult regretatului Dr.
George Vuia au dăruit pentru fondul destinat
pentru ajutorarea școlărilor săraci:

„Victoria” institut de credit și econo-
mie, 200 coroane; Dr. Nicolau Oncu, 20 c.;
Mihai Veliciu, 20 c.; Petru Truța, 10 c.;
Dr. Nicolau Cioclan, 20 c.; Anton Caracioni,
10 c.; Demetriu Bonciu, 10 c.; Ioan I. Papp,
10 c.; Dr. Ioan Suciu, 10 c.; Romul Cio-
rogariu, 10 c.; Dr. Sever Ispravnic, 10 c.;
Dr. Ioan Nemet, 10 c.; George Feier, 20
c.; Dr. Aurel Demian, 10 c.; Demetriu Ior-
govici, 5 c.; Toma Belu, 2 c.; Georgiu
Lazaru, 10 c.; Vasiliu Papp, 10 c.; Augustin

Boțoc, 2 c.; Teodor Papp, 2 c.; Traian
Pacu, 2 c.; L. Fazecas, 2 c.; Dr. Teodor
Popescu, 5 c.; Aurel Pinteș, 2 c.; Sava
Raicu, 10 c.; Aurel Petroviciu, 10 c.; Pavel
Milovan, 5 c.; Dr. Liviu Tamașdan, 2 c.;
Iuliu Herbay, 10 c.; Eugen Șimonca, 2 c.;
Dr. Stefan C. Pop, 5 c.; Cornel Curtuțiu,
2 c.; Dr. Virgil Bogdan, 5; Georgiu Popo-
viciu, 4 c.; Atanasiu Popoviciu, 2 c.; Ioan
Moldovan, 2 c. 30 fl.; Georgiu Adam, 2
c.; Acsentie Secula, 2 c.; Nicolau Marcu, 5
c.; Eugen Popoviciu, 2 c.; Vasile Arjoca, 2
c.; Petru Mințan, 2 c.; Alexiu Babescu, 2 c.;
Alexandru Anciu, 2.; George Boambă, 5
c.; Ioan Beleş, 5 c.; Paul Rosvan, 5 c.;
„Tribuna Poporului”, 7 c. 70 fl.; D. Boitor,
2 c.; D-r. Precupaș, 4 c.; Total 519 cor.

Furtul marilor în Anglia. Din Londra
se vestește că Joi noaptea a bătuit o
violentă furtună în părțile nordice ale An-
gliei și Irlandei. Case a fost descoperite,
ba unele nimicite chiar cu totul. În Glasgow
au căzut jertfe ale uraganului doi oameni;
de asemenea și Coadbridg. Pe malul mării
corăbii au suferit multe și însemnate stri-
căciuni.

Chelnerii pentru maghiarisare. Mare
bucurie în isralul maghiar! Ziarele „pa-
triotice” anunță că chelnerii din orașul
nemaghiar Timișoara au făcut o însoțire,
a cărei scop va fi să propage idea ca fra-
calioniștii să vorbească cu masafrul numai
ungurește. Patrioticeii analfabeți, purtători
de ciorbe și de pahare de bere, vor con-
vinge pe oaspeții de farmecul „Konyhanyelv”-
ului și vor fi propagatori ai culturii ma-
ghiare!

Ce vor crede patronii acelor slugi
plătite și ce vor zice nemaghiarii, cari vor
putea fi serviți cu oțet în loc de... apă?
Nu-și căptușesc obrăjii ce nu le roșesc
acestor secături „patriotice”?

Ce nebunii și necuviințe!

BIBLIOGRAFIE

„Sâmbăta morților”, dramă din popor
în cinci acte. Localizată după *Raupach*, de
Teodor V. Păcățian, Sibiu 1900.

Subiectul piesei e luat din popor, fără
de-a fi însă o dramă pentru popor. Căci pe
când desnodamentul fatal cititorul, eventual
auditorul cult, îl vede ca o consecunță a
tăriei unei credințe, a unei convingeri, în
fond nejustificate, pe atunci scenaria, pen-
tru sufletele nerafinate, justifică superstițiile.

E vorba de o dragoste căreia se opu-
ne părintele fetet. Eroul într-o halucinație
vede viitorul: moartea iubitei lui și a ta-
tălui ei—ceea ce de fapt se și împlinește
formând desnodământul unei acțiuni prea-
puțin colorate.

Fiind vorba de o dramă din popor, nu
pregetăm a spune, că opera lui *Raupach*
este mult inferioară *Năpastei* lui *Caragiali*.
Un mai bun serviciu ar fi făcut traducăto-
rul localizând o comedie bună; cu atât mai
mult, cu cât cel-ce urmărește mișcarea tea-
trală la noi, ca să zicem așa, dincoace de
Carpați, nu au putut să nu se convingă că
mai mult corespunde dispoziției poporului
nostru, de așa zisei clase culte, fie celei
poporale, acest gen dramatic.

Asupra traducerii însăși, asupra felu-
lui cum este făcută, nu putem să ne ex-
primăm în termeni tocmai elogioși. Deși
trăit mulți ani în România, dl *Păcățian* spune
că: ochul se „sbate”; noi știm că „se sbate
ca peștele pe uscat”, se zice; apoi ne dă frase
ca aceasta: „Cum înțelegi tu lucrul”. (Wie
meinst du das)?—ceea-ce nu sună tocmai
bine româneste. N'ar suna mai bine: „Ce
vrei să zici?”

În definitiv, „Sâmbăta morților” în tra-
ducerea d-lui *Păcățian*, ni-se prezintă ca o
lucrare nu tocmai bine aleasă și cu puțină
îngrijire săvârșită.

Editor. Aurel Popovici Barcianu.
Red: respuns: Ioan Russu Șirlianu.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școalele populare, că a eșit de sub tipar Geografia comitatului Arad, de învățătorul Damaschin Medre, — ca manual cu mai multe chărți geografice. Intocmit pentru clasele III. IV. ale școalelor populare, și aprobate de Ven. Consistor aradan.

Se poate procura de la Administrațiunea „Tribunei Poporului“ din Arad. Prețul 35 cr. plus 5 cr. porto postal.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind cu material nou
primește spre executare:

Tipărituri de bancă,	Carti, Broșuri,	Orice tipărituri.
Invitări la nunți,	Anunțuri funebre, etc.	

Cele mai moderate preturi!

3171 1900.
tlkvi sz.

Arverési hirdetmény kivonata.

Az uj-aradi kir. jbiróság mint tel-kkönyvi hatóság közliré, hogy Lupulov Krisán Jelka végrehajthatónak Lupulov Gligor végrehajtható elleni 375 kor. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtható ügyében a temesvári kir. törvényszék (az uj-aradi kir. jbiróság) területén levő Fönlakon fekvő a fönlaki 368 sz. tlkvbén A. I. 1—7 sorsz. 371 hrsz. 352. összeírasi sz. alatt felvett házból 800 [ ]-öl udvar és kert és 958/2. 1139. 1842. 2047 és 2430 hrsz. alatt felvett 8 hold és 4 [ ]-öl szántóföldből Lupulov Gligort illető 2/3 részre az árverést 20 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a legnebb megjelölt ingatlan az 1901. évi január hó 12-ik napján d. e. órakor Fönlak községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 265 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelölt árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értelemében a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Uj-aradon, 1900. évi szeptember hó 27. napján.

Az uj-aradi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

536 1—1

Dr. Simonfay, kir. aljbíró.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărți geografice — — — — —	—	70
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, prețor. Indreptar practie în cause administrative. Prețul — — — — —	1.—	—
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	2.—	—
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	80
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	2.—	—
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	4.—	—
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. — — — — —	2.50	—
8.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului — — — — —	1.20	—
Prețul „Coroanei“ — — — — —	1.60	—
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secuța nasc. Truția — — — — —	1.—	—
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	1.—	—
11.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	3.60	—
12.) „Juvenilla“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	1.60	—
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	5.—	—
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	1.50	—
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilholm Niemandz — — — — —	1.20	—
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și srbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 3 coroane.		

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.